

Дорога до себе

Днями в центральній районній бібліотеці відбулася презентація книги освітянина за фахом і просвітянина за покликанням Йосипа Крука з промовистою назвою «Молитва любові».

Той, хто ознайомиться з нею, одразу проникне у суть авторського уточнення – «Маленька педагогічна трилогія». Адже він пропонує увазі читача матеріал із трьох взаємозалежних і взаємообумовлених частин: «Молитва любові», «Навчання - виховання», «Культура... Культура».. В їх основу покладене багаторічне і болісне для автора дослідження, яке, на його думку, може стати ліками як для батьків, так і для дітей та вчителів. А ліки здебільшого гіркі. Тому ця невелика за обсягом книжка потребує вдумливого читання і великої праці розуму і душі. Письменник настільки довіряє читачеві, що запрошує його у співавтори - нехай продовжує дослідження але уже на власному матеріалі.

Ведуча презентації Людмила Яковишина представила автора книжки її учасникам. Йосип Крук родом з села Михалин. По закінченні Балашівської середньої школи вступив на українське відділення філологічного факультету Київського державного університету, був одним з найкращих студентів.

Хрущовська відлига уже закінчилася, радянська влада з коренем виривала найменші натяки на почуття національної самосвідомості - по Києву уже прокотилася хвиля арештів української інтелігенції, студентів. Йосипу і його другові Романові висунули сміхотворне звинувачення - начебто вони обізвали російськомовних фізиків москалями. Тоді ж «взяли» Василя Овсієнка. Несподівано зник з університету Славко Чернілевський. Йосипа Крука відрахували із престижного вузу за місяць до отримання диплома. Якраз перед тим він одружився. Його дружину Галю викликали в деканат і вимагали відмовитися від чоловіка в обмін на місце у будь-якій столичній школі. Галя, незважаючи на те, що уже носила під серцем донечку Дзвениславу, поїхала у найглухіше село Малинського району Житомирської області. А Йосипа забрали в армію. Демобілізувавшись, він таки закінчив університет, але йому вручили диплом... російського філолога. Разом з дружиною поїхав вчителювати у її рідне село на Дніпропетровщину, викладав російську мову і літературу. Кілька років тому повернувся у рідне село, займається літературною творчістю.

Член Національної спілки письменників України Борис Боровець, якого Й. Крук вважає своїм побратимом, ознайомив присутніх зі спогадами його однокурсниці Валентини Штинько, уривками роману-есе «Учора минулим не буває» Віктора Баранова, в якому теж йдеться про «справу» Йосипа Крука.

Своїми враженнями від знайомства з «Маленькою педагогічною трилогією» поділились Людмила Яковишина, громадські активісти Алла Куц, Володимир Левчук, депутат обласної ради Тетяна Воронко, депутат районної ради Віктор Сухан, член Національної спілки журналістів України Петро Желінський та інші учасники презентації.

Йосип Крук розповів про те, як визривала у його душі потреба висловитися, переконати читача, що українці повинні йти не до Європи, Америки чи Росії, а до самих себе - великодушних, благородних, делікатних і дотепних, заповзятливих, завзятих і умілих, про вміння карати зло в собі, бо добро не переможе, поки не буде покаране зло, про потребу щоденної праці заради себе і України, повернення віри в себе, навчання і виховання характеру, духовності, національної свідомості, культури мови і культури загалом. Звичайно, це дуже стислий перелік тем, які не дають спокою авторові, але, вважаю, і цього досить, щоб спонукати читача до поглибленого знайомства з «Молитвою любові».

Надія Ярмолюк